

ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಭಯ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡ ಮಕ್ಕಳ ಬೆನ್ನಿಗೆ ನೀಲ್ಲಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ

ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ
ಹಿನ್ನಡೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ
ಅಧ್ಯಯನಗಳ
ಆಧಾರವೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.
ಶಾಲಾ—ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ
ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ
ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಪ್ರತೀಕ
ಕುಟುಂಬದ
ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ
ಸಂಗಕಿಯಿದು. ಅದನ್ನು
ತುಂಬುವ ಬಗೆಯನ್ನು
ಬೋಧಕರು, ಪ್ರೋಫೆಕರು
ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ.

ಕ್ರಿಂಬಿದು ವರ್ವದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ, ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಪಲ್ಲ ಟಿಕಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಕೌರೋನಾ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕದ ಪರಿಜಾಮದಿಂದ ಯಾವೈಂದು ಪಲಯಿಸು, ವರ್ಗವೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಕಾಣಿಸುವದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮುರಿದೆ ಬೆಂದಿದೆ. ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ದೂಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದೆ. ರೂಫಿಗತ ನಡಾವಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರಿಯದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ತೆರೆದಿರಿದೆ. ಮನೆಯನ್ನೇ ಶಾಲೆಯಾಗಿಸಿದೆ, ಕಚೇರಿಯಾಗಿಸಿದೆ. ಹೊಸ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಾರ್ಥಿಗಳ ಶೋಧಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಿಣಿದೆ. ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸುವರೆಯೂ ಮಾಡಿದೆ.

ಶಾಲಾ—ಕಾಲೇಜಿಗಳ ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನಾತ್ಮೇನಾಗೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ ಶೈಯ ಕೌರೋನಾಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಅದರ ಇತಿಮುತ್ತಿ ಪನೇ ಇರಲಿ, ಇಂತಹದೊಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೃತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡೆಲು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದು ಈ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎರಡ ಮಾತ್ರಿಲು. ವರದಿಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕೌರೋನಾ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಇಳಿಕೆ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಶಾಲೆ—ಕಾಲೇಜಿಗಳ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೋ ಮುದುಡಿ ಕುಟಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸಹವಾರಿಗಳ ಜತೆಗಾಡಿ ಉತ್ತಾಪಕದಿಂದ ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅದರ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಪ್ರೋಥಾಲೆ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಶಿಧಕೆಗಳೂ ಬಿರುಸು ಪಡೆದಿವೆ. ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೆಕ್ಕಿಸಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಕೆಯು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನ್ನಾತ್ಮೇನಾ, ಪರಿಕ್ಷೇ ಮಾತ್ರ ಅಫ್‌ನ್ನಾ! ಪರಿಕ್ಷ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣ ಬೇಕು ಎಂಬ ಕಾಗು ಬಹಳ ವರ್ವಾಗಳಿಂದ ಇದೆಯಾದರೂ ಏಕೋ ಅದು ಸಮಾಹಾದ್ವಾನಿಯಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ನೇನಿಂದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಪರಿಕ್ಷ್ಯಾ ಸವಂತಹ ರಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ‘ಪರಿಕ್ಷೇಗಾಗಿ ಒದ್ದು’ ಎಂಬ ರೂಫಿಗತ ಜಾಡು ಬದಲಿಸಲು ಈ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ಇತ್ತು. ಅದರೆ, ಅದನ್ನು ಬಕ್ಷಿಕೊಂಡ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿತ್ತಿಲ್ಲ. ವಸ್ತೋವಸ್ತೋ ಮತ್ತು ದ್ವಿತೀಯ ಪಿಯು ಹೊರತುವದಿಸಿ, ಉಳಿದ ತರಗತಿಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಾಮಾಜಿಕ ದರ್ಶನವನ್ನು ಬೇರೆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯಲು, ದಾಖಿಲಿಸಲು ಇರುವ ಅವಕಾಶಗಳ ಕುರಿತ ಜಿತಿಸಬಹುದಿತ್ತು.

ಪರಿಕ್ಷೇ ಎಂಬುದು ಮಕ್ಕಳ ಪಾಲಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಂತಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಒಷ್ಟುತ್ತೀರೆ ಅದನ್ನೇ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸುವುದು ವಿರೋಧಾಭಾಸದ ನಡೆ. ಕಲಿಕೆ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಮಾಪನ ಒಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹೇಗೆಬೇಕು. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನವು ಕಲಿಕೆ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಭಾಗವಾಗಿರಬೇಕು. ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬಾರದು. ಅಂತಹ ಉಪಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಸಹಜ ಹಾಗೂ ನಿರಂತರ ಕಲಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲದೆ. ಇಲ್ಲವಾದಲ್ಲಿ ಪರಿಕ್ಷೇಗಾಗಿ ಒದು ಎಂಬುದಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊವಿಡ್ ಕಾರಣದಿಂದ ಶಾಲೆಗಳು ಮುಚ್ಚಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಲಿಕೆ ಸಾಮಾಜಿಕದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ಹಿನ್ನಡೆ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಅದೊಂದೆ ಪ್ರೋವಾಚಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ವರದಿಯೊಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭಾಗ ಮತ್ತು ಗಳಿಗೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿನ ಕಲಿಕೆಯು ಮುಂದಿನ ಹಂತಗಳ ಕಲಿಕೆಗೆ ಪೂರ್ಕವಾಗಿ ಬದಗಿರುತ್ತದೆ, ಬುನಾದಿಯಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಕಲಿಕೆ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸುವುದು ಈಗ ಸಾಲಾನೆ ಕೆಲಸ. ಐದು ರಾಜ್ಯಗಳ 44 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ವದ ಜನಪರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಿದ ಕ್ಷೇತ್ರಾಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಈ ಅಂತ ಬೆಳಗಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳಿದೆ. 1,137 ಶಾಲೆಗಳ 16,067 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಸಮಿಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಕಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನಡೆ ಆಗಿದೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಆಧಾರವೇನೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶಾಲಾ—ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವ ಮಕ್ಕಳಿರುವ ಪ್ರತೀಕ ಸುಟುಂಬದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಸಂಗಕಿಯಿದು. ಅದನ್ನು ತುಂಬುವ ಬಗೆಯನ್ನು ಬೋಧಕರು, ಪ್ರೋಫೆಕರು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ ಪರಿಕ್ಷೇಗಿತ್ತು ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಕಲಿಕೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಟ್ಟ ಮಾಡಿಸುವ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಕು. ಪರಿಹಾರ ಬೋಧನೆ, ಶಕ್ತಿಕೆಂಪು ಅವಧಿಯ ಮರು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಂತಹ ಕುಟುಂಬಗಳಿಂದ ಕೊರತೆ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಪರಿಕ್ಷೇಯ ಭಯ ಮತ್ತು ಅದು ಒಡ್ಡೆವ ಒತ್ತುಡಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಬೇಕು. ಕೌರೋನಾ ಸ್ಪಷ್ಟಿಕೆ ಬದಲಾವಣೆ ಅಂತ ಬೆಳಗಿಗೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ವರದಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂತಹ ಸ್ವಂದನವನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಿಸೋಣ.

■ ಎನ್ ಉದಯಕುಮಾರ್

